

寿命を

買い取ってもらった。

一年につき、一万円です。

အခန်း (၅)

Original: Sugaru Miaki Manga: Shoichi Taguchi
("Three Days of Happiness" from Media Works Bunko)
Character Design: E9L/Shoichi Taguchi

အထက်တန်း
ကျောင်းသား
ဘဝတုန်းက
သူငယ်ချင်း
တွေပေါ့

အခုလာမယ့်
ကောင်က
နာယူစဲတဲ့

田友を呼びだした
クスノキだか？

တကယ့်ကို
ဆန့်ကျင်
မဟုတ်တဲ့ ဘက် နှစ်
နေရာမှာ ယောက်ဆီ
တော့ စိတ် ပေမယ့်
တူကိုယ်
တူ ရှိကြ
တယ်

သူက
အတန်းထဲမှာ
ဝိုင်းဝိုင်း
လည်ခံရတဲ့
ကောင်
ငါက
သင်းကွဲ
ကောင်

အဲ့လိုကိုး
...

ဒီတော့
သူနဲ့
အဲ့လိုမျိုး
ပေါ့"ပါး"
စကားဝိုင်း
လေးကို တ
ခါလောက်
ပြန်လိုချင်မိ
လို့ပါ

ငါတို့အတူ
ရှိနေတဲ့
အချိန်ဆို
ကြောင်
တောင်"
နိုင်ပေ
မယ့်
စိတ်ညစ်စရာ
မှန်သမျှကို
ရယ်မောမေ့
ပျောက်နိုင်
ကြတယ်

ခံစားချက်
တခုကို
အမှန်အတိုင်း
ပြောရရင်

ကျွန်
တော့
စိတ်ထဲ
မှာ ဖြစ်
နေတဲ့

နာယူစဲက
အထင်လွဲ
သွားတာမျိုး
ဖြစ်စေချင်
နေမိတယ်

သုရဲ့ စောင့်
ကြည့်နေတဲ့
မျက်လုံး
ဝိုင်းလေး
တွေကိုပါ

ကျွန်တော့်နဲ့
မိယာဂီရဲ့
ကြားထဲက
ဆက်ဆံရေး
ကိုရော

အတော်လေး
စုတ်ပဲ့တဲ့
မျှော်လင့်ချက်
မျိုးဆိုပေ
မယ့်

တသက်မှာ
တခါ
လောက်
တော့

ဒီလို မိန်းမလှ
လေးနဲ့ ရည်းစား
တွေဆိုတဲ့ ခံစား
ချက်မျိုးကို
အရသာခံသွား
ချင်သေးတယ်

ဟေ့
စောင့်
ကြည့်သူ
မယ်မင်း
ကြီးမ
လေး
ရေ

တောင်းဆို
စရာရှိလို့
ပါ

ဟုတ်
ကဲ့ပါ

ကျွန်တော့်
ကော်ဖီ
တခွက်

တ
ဆိတ်
လောက်
ပါ

ဘာများ
သုံးဆောင်
မလဲရှင့်

မင်းဘာမှ
မမှာတော့
ဘူးလား

ဘာဖြစ်
လို့တုန်း

လူကြားထဲမှာ
စကားမပြော
သင့်ဘူးနော်

ရှင်
ကျွန်မ
ဘို့

အတော် အေး
လေး
ကောင်း
ပါတယ်

အခြေ
အနေ
ကောင်းရဲ့
လား

မတွေ့
ရတာ
ကြာပြီ
နော်

ဟေး
ကံ့ဆူနီ
ကံ့ရေ

ကျွန်
တော့်ကို
ကော်မီ
ပေးပါ

မင်းကလည်း
ကွာ

ငါတို့နှစ်
ကောင် ပိုပြီး
ဆုံကြသင့်တာ

ပြော
တော့
တာပါ
ပဲ

ကျောင်းတုန်း
ကလိုပဲ ခရား
ရေလွှတ်
တတွတ်တွတ်
ကို

ကျွန်တော်တို့
နှစ်ယောက်
ဘာတွေဖြစ်
ပျက်နေလဲ
ပြောဆုံကြတဲ့
အချိန်မှာ

သေတော့
မယ်ဆိုတာ
ကိုတောင်
မေ့သလိုဖြစ်
သွားပါတယ်

အရည်မရ
အဖတ်မရ
တွေပြောပြီး
ရယ်မော
ကြရင်း

မင်းသာ
ပုံဆက်ဆွဲ
ငါဘာထဲ
လုပ်မိမလဲ
မသိဘူး
ကွာ

အဆုံး
သတ်
သွားပြီ

ဒီမှာ
...
...

မင်းအဲဒါ
ကိုတော့
လှောင်လို့
မဖြစ်ဘူး
လေကွာ

ဟေ့
ကောင်

နာယူ
စဲရေ

အဲဒါက
မင်းကို
လှောင်ဖို့
အတွက်

ခွင့်ပြု
ချက်ပေး
လိုက်တာ
မဟုတ်ဘူးကွ

ငါစွန့်
လွှတ်ခဲ့
ပြီဆို
တာ

မှန်ပေ
မယ့်
လည်း

အ
နည်း
ဆုံး

မင်းကတော့
နားလည်
ပေးနိုင်မယ်
လို့ ထင်
ထားခဲ့တာ

မစ္စတာ
နာယူစဲကို
အမြင်ကတ်
သွားပုံပေါ်
တယ်

ရှင်အခု
လေး
တင်

တိတ်
တိတ်
နေစမ်း
ပါ...

အခု
...

ကျွန်မ မြင်
သလောက်
တော့...

ရှင့်ကိုအဲ့
လောက်
စိတ်ထဲမရှိ
ဘူး

ရှင်
ယုံကြည်
နေသလို
မဟုတ်ဘဲ

ဒါပေမယ့်
အမှန်အတိုင်း
ဆိုရင် မစ္စတာ
နာယူစဲက
လည်း

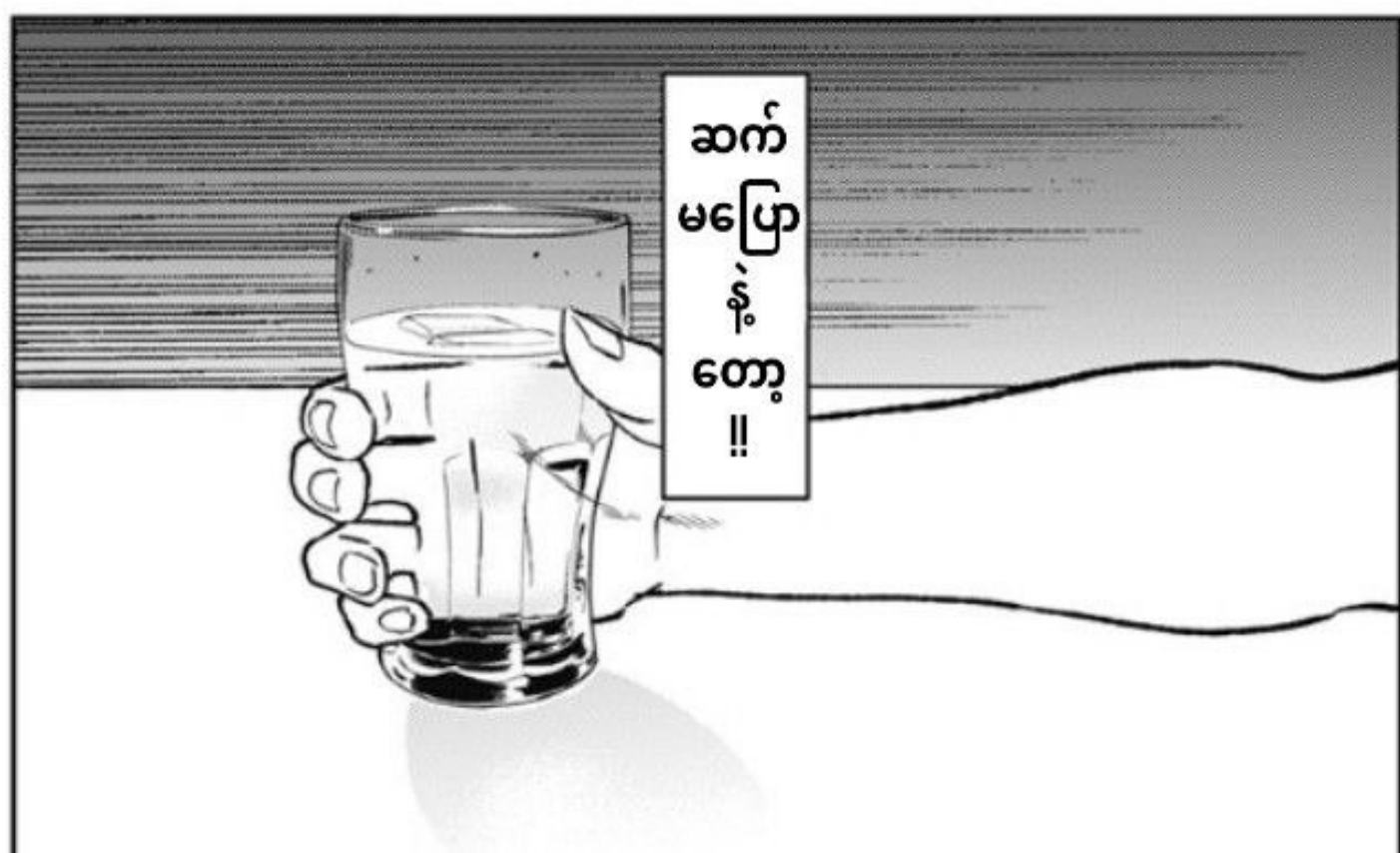

ပြဿနာ
မီးလောင်ပြီး
ဒေါသတကြီးနဲ့
နှစ်ယောက်
သား လမ်းခွဲ
သွားကြတာ

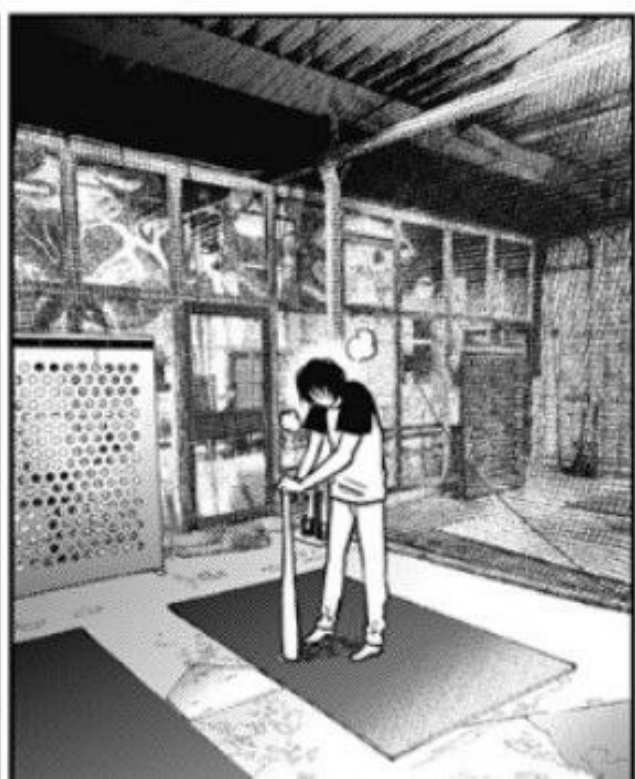
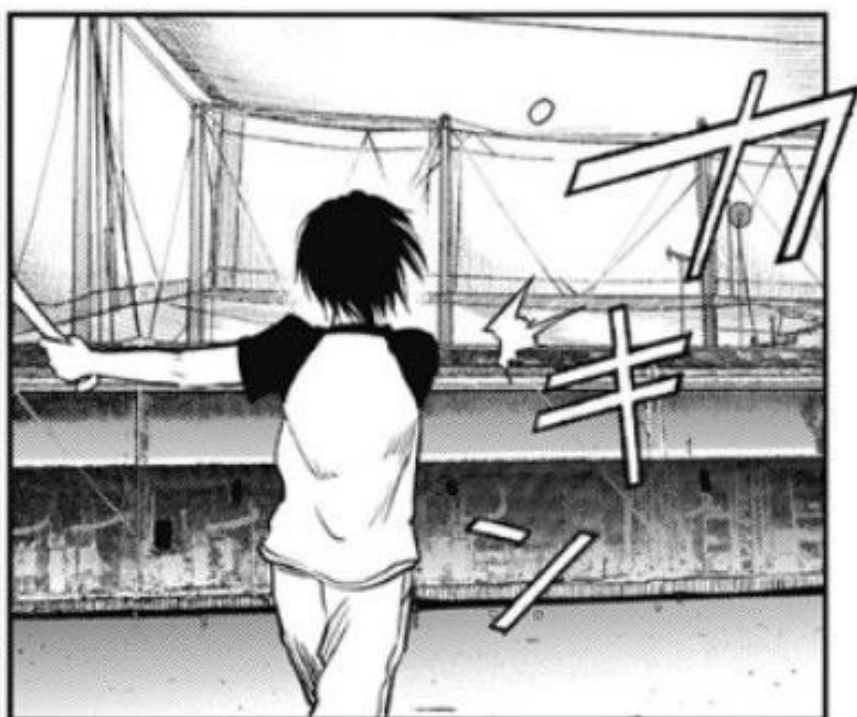
အဲ့မှာတင်
ကိစ္စသေး" လေးကနေ
အမှိုက်ကစ

ဒီလိုပုံစံ
အတိုင်းပဲ
ရှင်နဲ့မစ္စတာ
နာယူစဲနဲ့ ဆုံ
ကြမှာ

နဂိုအတိုင်း
ဆိုရင်တော့
နောက်ထပ်
နှစ်နှစ်
လောက်
ကြာမှ

လူတိုင်းမှာ
အထီးကျန်ဖူး
တဲ့ အချိန်
ကိုယ်စီ ရှိကြ
တာပဲလေ

ဟုတ်
ပါပြီ
...

ရှင်ဘာလို့
အဲလိုမျိုး
ပြောလဲ
မသေချာ
ပေမယ့်

ပြော
ချင်တာ
က

တောင်း
ပန်ပါ
တယ်

ဘာတွေ
စိတ်တိုနေ
မှန်း မသိ
ဘူး

ကျွန်တော့်ရဲ့
လောကကြီး
ပေါ်အမြင်ကို
တဖန်ပြန်
သုံးသပ်ရ
မယ်

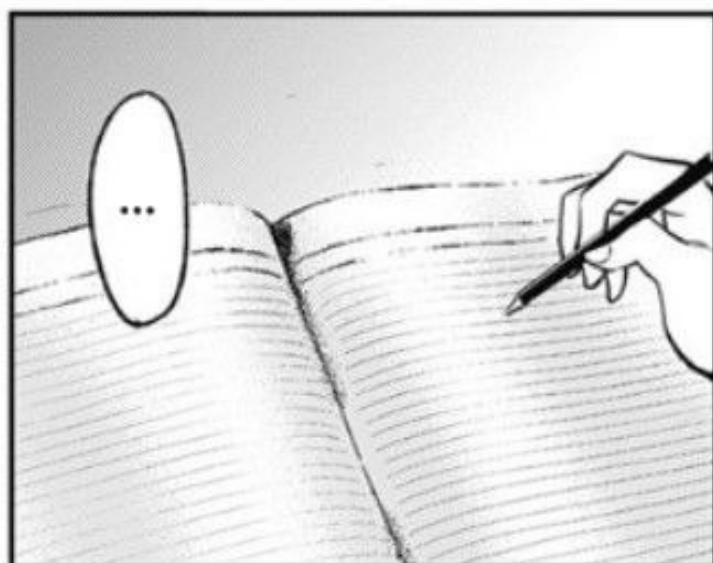
အဲဒါကို
တော့
သေချာ
သွားပါပြီ

ဒါပေမယ့်
အနက်ရှိုင်းဆုံး
နေရာကနေ
ကျွန်တော်မျှော်
လင့်မိနေတုန်းပဲ

သေခါ
နီးနေပြီ
ဆိုတာနဲ့
ပဲ

လောကကြီးက
ရုတ်တရက်
ပြောင်းလဲသွား
မှာမှ မဟုတ်ဘဲ

သေတမ်း
စာရေးမို့
ဆုံးဖြတ်
လိုက်တယ်

ဒီတော့
ဟိမဲနို့
ကိုပေး
မယ့် စာ
ကို

တနာရီ
လောက်
အချိန်ယူ
ပြီး ရေးခဲ့
ပါတယ်

ငယ်
သူငယ်ချင်း
ဟိမဲနို့ကိုပဲ
တွေးမိတယ်

ကျွန်တော်
ဘာကို
ဘယ်သူ့ကို
ရည်ရွယ်
ချင်တာ
လဲ

နယူးပေါ်
လက်တင်
ပြီး စဉ်း
စားလိုက်
တိုင်း

မင်းအခု ငါ့အကြောင်းကို တွေးနေဦးမလား
 မသိပေမယ့် လွန်ခဲ့တဲ့ဆယ်နှစ် အဲ့နေ့
 ကတည်းက မင်းကိုချစ်ခဲ့တာပါ
 လွန်ခဲ့တဲ့ ဆယ်နှစ်လုံးလုံးလည်း မင်းနဲ့အတိတ်
 က ဖြစ်ရပ်တွေကြောင့်သာ ဒီအချိန်ထိ ရှင်သန်
 နိုင်ခဲ့တာ
 မင်းမရှိရင် အသက်နှစ်ဆယ်နောက်ပိုင်းမှာ
 လောကကြီးကို မတောင့်ခံနိုင်လောက်တော့ဘူး
 အခု ငါသေရတော့မယ်လေ အဲ့ကျမှပဲ အရင်
 ကတည်းက ငါက အသက်မဲ့နေပြီဆိုတာကို
 သဘောပေါက်ခဲ့တယ်မင်းနဲ့ခွဲခွာခဲ့ရတဲ့ အချိန်
 ကတည်းကပေါ့နုတ်ဆက်လိုက်ပါတယ် ငါ့ရဲ့
 ဆယ်နှစ်သားအရွယ်လေးက မင်းရဲ့ ရင်ထဲမှာ
 ဒီထက်ကြာကြာ နေရာယူထားနိုင်ပါစေလို့ပဲ
 ဆုတောင်းပါတယ်ကွာ

ကျွန်တော်
 ရေးခဲ့
 သမျှကို
 အကျဉ်း
 ချုပ်ရရင်
 တော့

ငါ
 နောက်ဆုံး
 စာရေးခဲ့
 တာ ဘယ်
 အချိန်က
 လဲ?

ဒီနေ့ကိုရော
ဘာတွေလုပ်
မို့ တွေးထား
လဲ?

အချိန်
ဘောလုံး
ကို သွား
ခိုးမလို့

မစ
ဟိမန်
ကတော့

ချင်း
ချက်ပေါ့
လေ

ဒီမြို့နဲ့
ပတ်
သက်
ပြီး
ကောင်း
တဲ့အတိတ်
ကို မရှိ
တာ

အတိတ်က
နေရာ
...?

အဲ့လို
ဆိုရင်
လည်း
နောက်
တခါ ပိုပြီး
သတိထား
ပေးပါမယ်

မင်းရဲ့
ပါးစပ်ပေါက်
ကြီးကနေ
ပေါ့
အထူး
သဖြင့်

သူနာမည်ကို
လက်လွယ်
စပယ် မပြော
ပါနဲ့

နေပြင်း
လိုက်တာ

ငါကလွဲပြီး
ဘယ်သူမှ
မမြင်ရဘူး
မလား

မင်း
ကို

ချင်းချက်
တချို့တော့
ရှိတာပေါ့

ဟုတ်
ပါ
တယ်

ကျွန်မ
စောင့်ကြည့်
နေတဲ့သူတွေ
ပဲ မြင်နိုင်
တာပါ

အမြဲ
တမ်း
လား

မှန်ပါ
တယ်

ဘာလို့ အဲ့
လောက်ထိ
ဖီးလိမ်း
ပြင်ဆင်နေ
ရတာလဲ

ဘယ်သူ
မှ မမြင်
ရတာကို

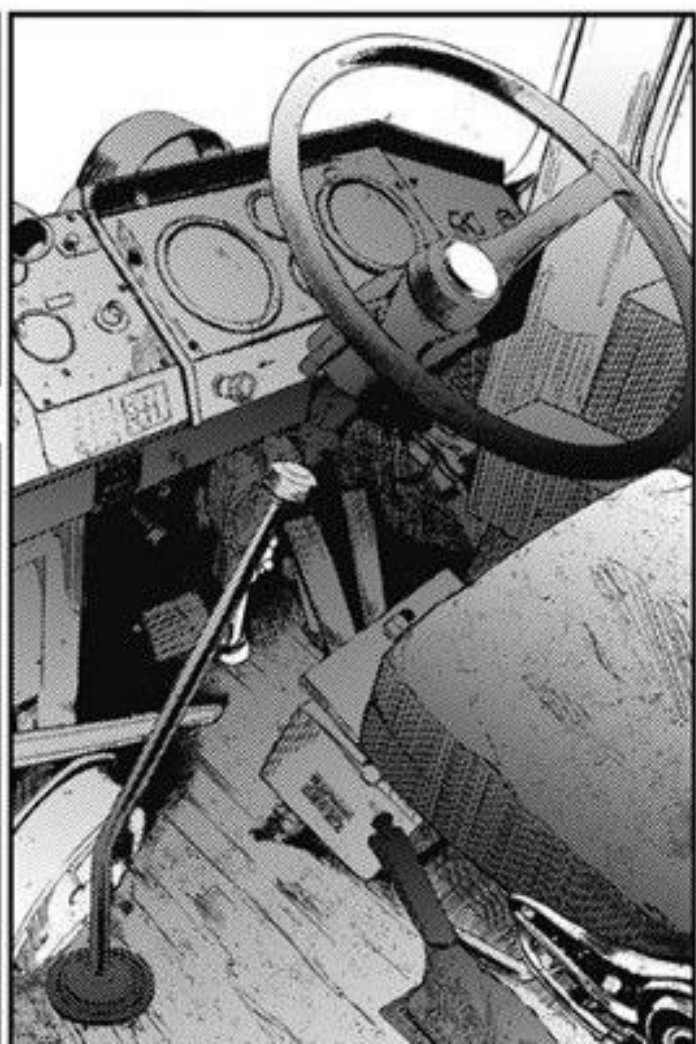
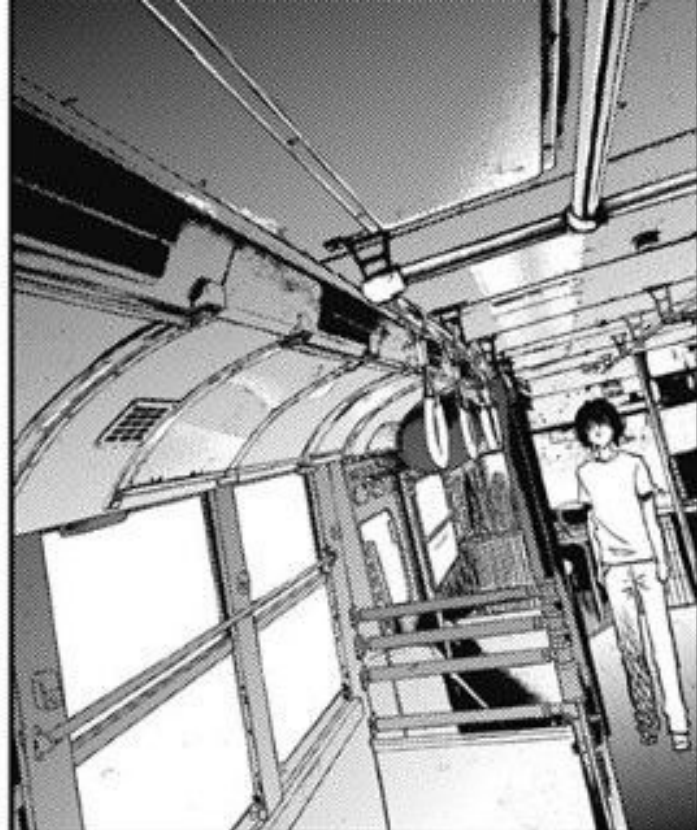
မဟုတ်
ပါဘူး

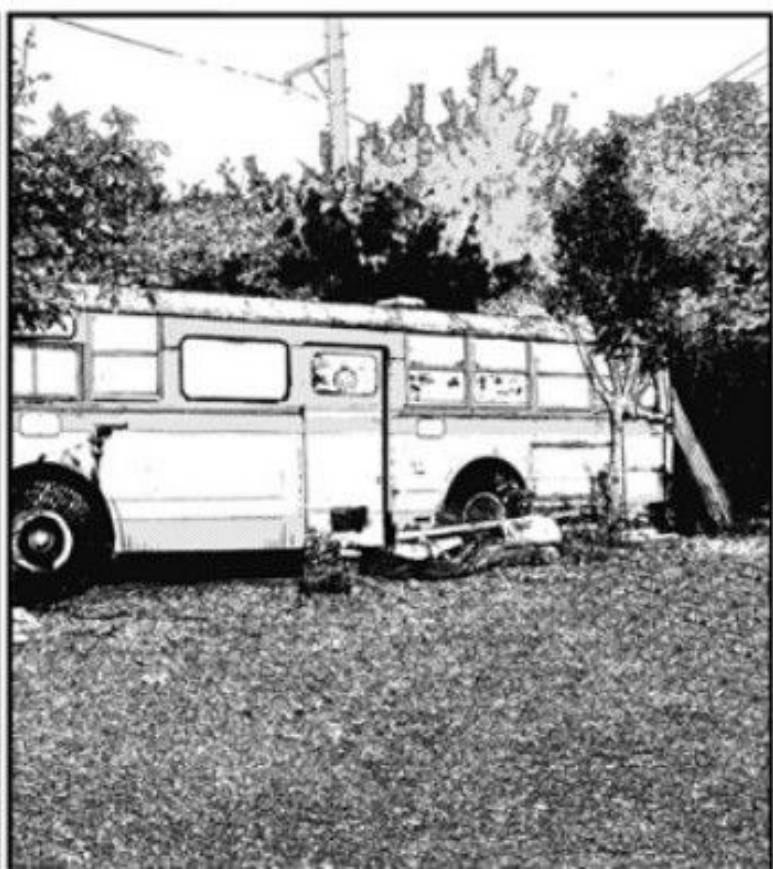
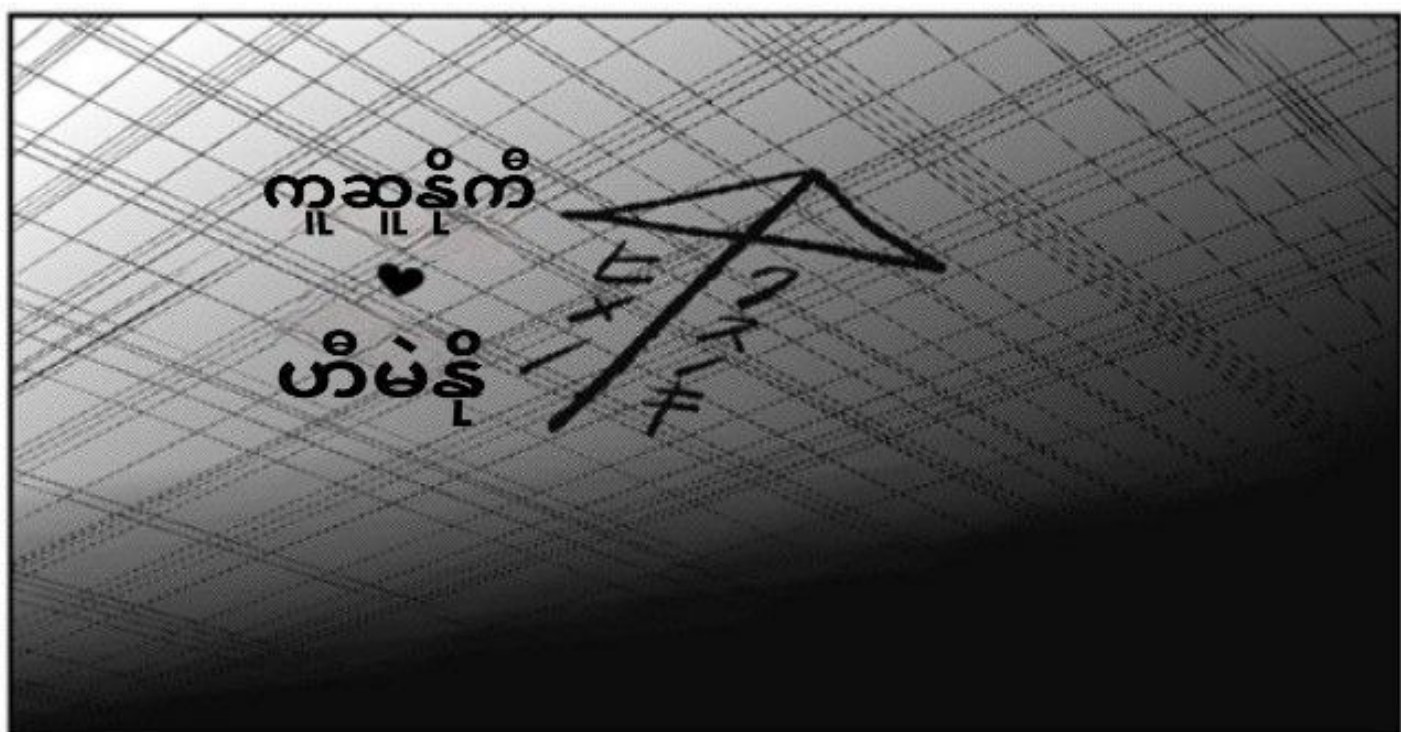
ဒီတိုင်း

ကိစ္စရှိ
လို့လား

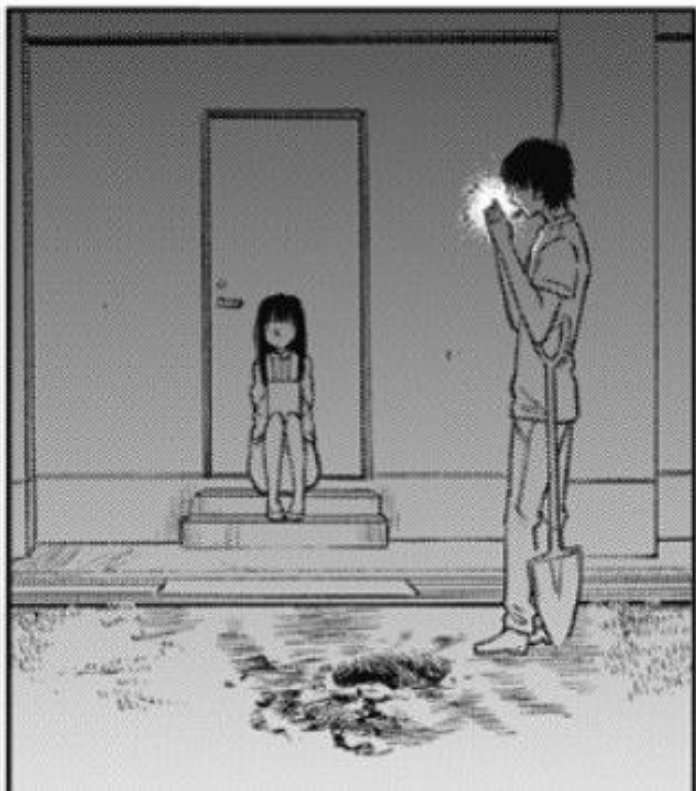

လွန်ခဲ့
တဲ့ဆယ်
နှစ်တုန်း
က

မြုပ်ခဲ့တဲ့
အချိန်
ဘောလုံး
လေးပါ

